

2

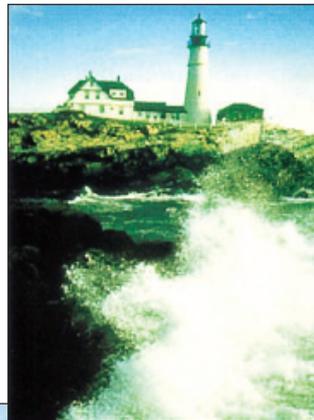
จากทะเล
สู่ทะเล
ที่สงบ

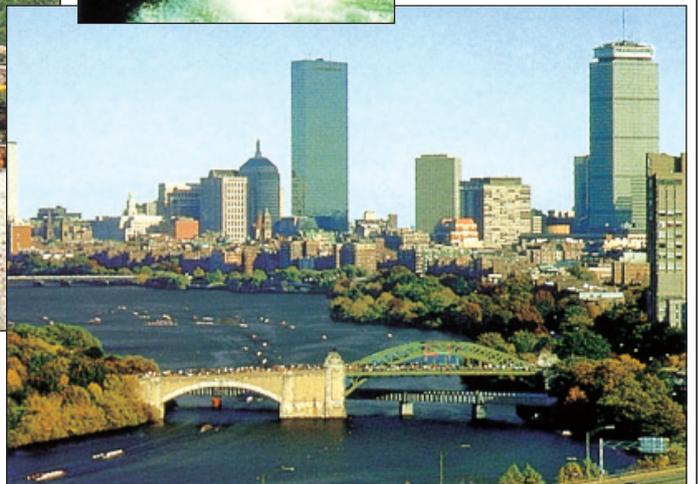
นักมานุษยวิทยาโคลด เลวี สตราสส์ (Claude Levi-Strauss) ได้เขียนถึง "นาฬิกาในสมอง" ที่เขารู้สึกได้เมื่อเขามาถึงสหรัฐฯ ซึ่งเป็นการปรับตัวให้ชินกับผืนดินและแผ่นฟ้าที่กว้างไพศาล มลรัฐแผ่นดินต่ำ (ทุกมลรัฐยกเว้นอะแลสกาและฮาวาย) มีอาณาบริเวณแผ่กว้าง 4,500 กิโลเมตรและครอบคลุม 4 เขตเวลา การขับรถจากชายฝั่งหนึ่งถึงอีกชายฝั่งหนึ่งปกติใช้เวลาอย่างน้อย 5 วัน ซึ่งหมายถึงการขับแบบไม่หยุดแวะชมวิว การที่ในสหรัฐฯ จะมีอุณหภูมิร้อนสุดและหนาวสุดในวันหนึ่งๆ ต่างกันถึง 70 องศาฟาเรนไฮต์ (ประมาณ 40 องศาเซลเซียส) ก็ไม่ได้เป็นเรื่องผิดปกติแต่อย่างใด

สหรัฐฯ มีลักษณะประจำชาติ รวมทั้งความมั่งคั่ง จากการที่ โชคดีมีผืนแผ่นดินที่กว้างใหญ่และมีความหลากหลายสำหรับอยู่อาศัยและทำการเพาะปลูก กระนั้น ภาคต่างๆ ของประเทศ ก็ยังมีลักษณะเฉพาะ วิธีหนึ่งที่คนอเมริกันทำใจกับขนาดประเทศของตนคือการคิดว่าแต่ละคนเชื่อมโยงกันทางภูมิประเทศทางใดทางหนึ่ง เช่น ผู้พึ่งพาตนเองแห่งมลรัฐนิวอิงแลนด์ มารยาทเจ้าบ้านแบบทางใต้ น้ำใจคนตะวันตก

กลางและการดำเนินชีวิตแบบสบายๆ ของคนตะวันตก
 บทต่อไปนี้จะสำรวจภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของอเมริกา โดยแยกเป็น 6 ภาคหลักๆ คือ
 -นิวอิงแลนด์ ซึ่งประกอบด้วยมลรัฐเมน นิวแฮมป์เชียร์ เวอร์มอนต์ แมสซาชูเซตส์ คอนเนคติกัตและโรดไอแลนด์
 -แอตแลนติกกลาง ซึ่งประกอบด้วยมลรัฐนิวเจอร์ซีย์ นิวเจอร์ซีย์ เพนซิลเวเนีย เดลาแวร์และแมริแลนด์
 -ภาคใต้ซึ่งเริ่มจากตอนใต้ของมลรัฐเวอร์จิเนียไปจนถึงมลรัฐฟลอริดาและไปทางตะวันตกจนถึงตอนกลางของมลรัฐเท็กซัส ภาคใต้นี้ประกอบด้วยมลรัฐเวสต์เวอร์จิเนีย เคนทักกี เทนเนสซี นอร์ธแคโรไลนา เซาธ์แคโรไลนา จอร์เจีย แอละแบมา มิสซิสซิปปี อาร์คันซอส์ ลุยเซียนาและบางส่วนของมลรัฐมิสซูรีและโอคลาโฮมา
 -ภาคตะวันตกกลางซึ่งกินเนื้อที่หลายมลรัฐโดยเริ่มทางตะวันตกจากมลรัฐโอไฮโอไปจรดเนแบรสกา และประกอบด้วยมลรัฐมิชิแกน อินดีแอนา วิสคอนซิน อิลลินอยส์ มินนิโซตา ไอโอวา บางส่วนของมลรัฐมิสซูรี นอร์ธดาโคตา เซาธ์ดาโคตา

(หน้าตรงข้าม) ชายฝั่งสหรัฐฯ ด้านมหาสมุทรแอตแลนติกในรัฐนอร์ธแคโรไลนา(ขวา) และด้านมหาสมุทรแปซิฟิกในแคลิฟอร์เนีย(ซ้าย) (ตามเข็มนาฬิกา จากซ้าย) ปรากฏการณ์พอร์ตแลนด์ เฮด ในเมน, แม่น้ำชาร์ลส์และใจกลางเมืองบอสตัน แมสซาชูเซตส์, แผลงผลไม้ในฮาร์ฟพอร์ท เวอร์มอนท์.

แคนซัสและพื้นที่ทางตะวันออกของโคโลราโด

-ภาคตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งได้แก่พื้นที่ทางตะวันตกของมลรัฐเท็กซัส บางส่วนของมลรัฐโอคลาโฮมา นิวเม็กซิโก แอริโซนา เนวาดาและพื้นที่ทางใต้ตอนในของมลรัฐแคลิฟอร์เนีย

-ภาคตะวันตกซึ่งประกอบด้วยมลรัฐโคโลราโด ไวโอมิง มอนแทนา ยูทาห์ แคลิฟอร์เนีย เนวาดา ไอดาโฮ โอเรกอน วอชิงตัน อะแลสกาและฮาวาย

การแข่งขันภาคต่างๆ นี้ไม่ได้เป็นการแบ่งอย่างเป็นทางการ อาจแบ่งแบบอื่นได้ การแบ่งที่เสนอนี้เป็นเพียงแนวทางหนึ่งในการทำความเข้าใจประเทศสหรัฐอเมริกา

ความหลากหลายของภาคต่างๆ

จะมีความหมายอะไรถ้าเราจะพูดถึงภาคต่างๆ ของสหรัฐฯ ในเมื่อคนอเมริกันเกือบทุกคนสามารถดูรายการโทรทัศน์เดียวกันและไปรับประทานอาหารเย็นที่ร้านอาหารเร่งด่วนร้านเดียวกันหนทางหนึ่งในการตอบคำถามนี้คือ การยกตัวอย่างความแตกต่างของภูมิภาคต่างๆ ที่ยังคงมีอยู่

ลองพิจารณาอาหารที่คนอเมริกันรับประทาน ส่วนใหญ่จะเป็นมาตรฐานไม่ว่าคุณจะไปที่ใด เราสามารถซื้อเมล็ดถั่วแช่แข็งใส่ถุงที่มีฉลากเหมือนกันทั้งในไอดาโฮ มิสซูรีและเวอร์จิเนีย ธัญพืช ขนมหวานและอาหารอื่นๆ ก็อยู่ในหีบห่อที่หน้าตาเหมือนกันจากมลรัฐอะแลสกาจรดฟลอริดา โดยทั่วไปแล้วคุณภาพผักผลไม้สดจะไม่ต่างกันนักในแต่ละมลรัฐ ในขณะที่เดียวกัน จะแปลกมากทีเดียวถ้าคุณได้รับประทาน hush puppies (แป้งทอดชนิดหนึ่ง) หรือ grits (เมล็ดข้าวโพดต้มและบดปรุงได้หลายวิธี) ในมลรัฐแมสซาชูเซตส์หรืออิลลินอยส์ แต่จะหารับประทานได้ง่ายในมลรัฐจอร์เจีย ภาคอื่นๆ ก็มีอาหารจานโปรดที่รับประทานอื่นได้ยาก

ในขณะที่ภาษาอังกฤษแบบอเมริกันเป็นภาษามาตรฐานการพูดของคนอเมริกันก็แตกต่างกันไปตามภาคต่างๆ ของประเทศที่คุณอยู่ คนทางใต้มีแนวโน้มจะพูดซ้ำ ซึ่งเรียกกันว่า “การพูดลากเสียงแบบใต้” คนทางตะวันตกกลางจะออกเสียงพยัญชนะเอแบบแบนๆ (เช่น ในคำว่า bad หรือ cat) และภาษาถิ่นของเมืองนิวยอร์กจะมีคำจากภาษา Yiddish (เช่น schlepp, nosh, และ nebbish) เนื่องจากมีประชากรชาวยิวอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก

ความแตกต่างของภาคต่างๆ ยังมีในลักษณะที่จับต้องไม่ได้ เช่น หัตถศิลป์และมุมมอง ตัวอย่างหนึ่งคือ การสนใจชาวต่างประเทศในหนังสือพิมพ์ ทางตะวันออก ซึ่งคนหันไปมองทางมหาสมุทรแอตแลนติก หนังสือพิมพ์จะสนใจเรื่องที่เกิดขึ้นในยุโรป ตะวันออกกลาง แอฟริกาและเอเชียตะวันตก ส่วนทางฝั่งตะวันตก บรรณาธิการข่าวจะให้ความสนใจกับเหตุการณ์

ในเอเชียตะวันออกและออสเตรเลีย

เพื่อที่จะเข้าใจความแตกต่างของภาคต่างๆ ได้ดีขึ้น เราลองมาพิจารณารายละเอียดของแต่ละภาค

นิวอิงแลนด์

นิวอิงแลนด์เป็นเขตที่เล็กที่สุด ไม่มีพื้นที่เพาะปลูกอุดมสมบูรณ์กว้างขวาง อากาศก็รุนแรง กระนั้น นิวอิงแลนด์ก็มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ นับตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 17 จนถึงศตวรรษที่ 19 นิวอิงแลนด์เป็นศูนย์กลางวัฒนธรรมและเศรษฐกิจ

ชาวยุโรปที่มาตั้งรกรากในนิวอิงแลนด์กลุ่มแรกๆ เป็นคนอังกฤษที่นับถือนิกายโปรเตสแตนต์ที่มีความเชื่อแน่วแน่ในหลักคำสอน หลายคนเดินทางมาอยู่อเมริกาเพื่อแสวงหาเสรีภาพทางศาสนา คนกลุ่มนี้เป็นผู้วางรูปแบบทางการเมืองที่โดดเด่นให้แก่ภูมิภาคนี้ เช่น การประชุมเมือง (การประชุมย่อยเพิ่มเติมที่จัดโดยผู้สูงอายุที่ไปโบสถ์) ซึ่งประชาชนจะมาพบกันเพื่ออภิปรายประเด็นประจำวันต่างๆ เฉพาะชายที่มีที่ดินเท่านั้นที่มีสิทธิออกเสียง อย่างไรก็ตามการประชุมเมืองทำให้ชาวนิวอิงแลนด์มีส่วนร่วมในการปกครองอยู่ในระดับสูงมาก ปัจจุบันยังคงมีการประชุมดังกล่าวในชุมชนนิวอิงแลนด์หลายแห่ง

ชาวนิวอิงแลนด์ประสบปัญหาการทำไร่ในแปลงใหญ่ๆ ซึ่งเป็นปัญหาที่ปกติในภาคใต้เช่นกัน เมื่อถึงปี พ.ศ. 2293 ผู้ตั้งรกรากจำนวนมากหันไปดำเนินกิจการอื่นๆ อาชีพสำคัญของภูมิภาคนี้กลายเป็นการต่อเรือ การประมงและการค้า ในการทำธุรกิจนั้น ชาวนิวอิงแลนด์ได้ชื่อว่ามีความขยันหมั่นเพียร ฉลาด สุขุม มัธยัสถ์และช่างคิดค้น

ลักษณะดังกล่าวมีประโยชน์มากเมื่อการปฏิวัติอุตสาหกรรมมาถึงอเมริกาในครั้งแรกของคริสต์ศตวรรษที่ 19 ในมลรัฐแมสซาชูเซตส์ คอนเนคติกัตและโรดไอแลนด์มีโรงงานใหม่ๆ ผุดขึ้นมากมาย ทำการผลิตสินค้าต่างๆ เช่น เสื้อผ้า ปืนยาวและนาฬิกา เงินส่วนใหญ่ที่ใช้ในการดำเนินกิจการเหล่านี้มาจากเมืองบอสตัน ซึ่งเป็นศูนย์กลางทางการเงินของประเทศ

นอกจากนี้ นิวอิงแลนด์ยังสนับสนุนวัฒนธรรมอย่างแข็งขัน นักวิจารณ์ชื่อแวน วิค บรูคส์ (Van Wyck Brooks) เรียกวรรณกรรมที่มีลักษณะเป็นอเมริกันชัดเจนนี้นี้ว่า “ครั้งแรกของคริสต์ศตวรรษที่ 19” ว่า “การผลิตของนิวอิงแลนด์” การศึกษาก็เป็นอีกมรดกหนึ่งที่มีคุณค่ายิ่งของภูมิภาคนี้ มหาวิทยาลัยในภาคอื่นๆ ไม่สามารถเทียบได้กับมหาวิทยาลัยชั้นนำทั้งหลายของนิวอิงแลนด์ อันได้แก่ Harvard, Yale, Brown, Dartmouth, Wellesley, Smith, Mt. Holyoke, Williams, Amherst และ Wesleyan

ในขณะที่ผู้ตั้งรกรากดั้งเดิมของนิวอิงแลนด์อพยพไปทาง

ตะวันตก ผู้ย้ายถิ่นจากแคนาดา ไอร์แลนด์ อิตาลีและยุโรป ตะวันออกก็เข้ามาอยู่ในภูมิภาคนี้ แม้ว่าลักษณะของประชากรจะเปลี่ยนไป แต่ลักษณะจิตวิญญาณของนิวอิงแลนด์ยังคงอยู่ซึ่งเห็นได้จากบ้านไม้แบบเรียบง่าย โบสถ์สมัยอดแหลมสีขาวตามเมืองเล็กๆ หลายแห่ง รวมทั้งประชากรที่สร้างตามแบบเก่าที่อยู่ตามชายฝั่งแอตแลนติก

ในศตวรรษที่ 20 อุตสาหกรรมดั้งเดิมของนิวอิงแลนด์ส่วนใหญ่ย้ายไปมลรัฐหรือประเทศอื่นที่สามารถผลิตสินค้าได้ด้วยต้นทุนที่ต่ำกว่า ในเมืองอุตสาหกรรมหลายแห่ง คนงานที่มีทักษะการทำงานต้องตกงาน ช่องว่างนี้ลดลงบางส่วนด้วยอุตสาหกรรมไมโครอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์

ภาคแอตแลนติกกลาง

ถ้านิวอิงแลนด์เป็นภูมิภาคที่เป็นสมอและเงินสำหรับการขยายตัวของอเมริกาในคริสต์ศตวรรษที่ 19 มลรัฐในภาคแอตแลนติกกลางก็ถือเป็นกล้ามเนื้อ มลรัฐที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาคนี้คือนิวเจอร์ซีย์ และเพนซิลเวเนียกลายเป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมหนัก (เหล็ก แก้วและเหล็กกล้า) ผู้ที่มาตั้งรกรากอยู่ภาคแอตแลนติกกลางมาจากที่ต่างๆ หลากหลายกว่านิวอิงแลนด์ ผู้ย้ายถิ่นชาวต่างชาติย้ายเข้ามาอยู่ลุ่มแม่น้ำฮัดสันตอนล่างซึ่งคือนครนิวยอร์กในปัจจุบัน คนสวีเดนไปอยู่เดลาแวร์ ชาวอังกฤษที่นับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันแคทอลิกตั้งรกรากในมลรัฐแมริแลนด์ กลุ่ม Friends (หรือ Quakers) ซึ่งเป็นชาวอังกฤษที่นับถือศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์นิกายหนึ่งตั้งรกรากในมลรัฐเพนซิลเวเนีย ในที่สุด ผู้ที่เข้ามาตั้งรกรากเหล่านี้ก็ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของอังกฤษ แต่ภูมิภาคนี้ยังคงดึงดูดคนจากชาติต่างๆ ให้อยู่พอยเข้ามาอยู่

ผู้ที่เข้ามาตั้งรกรากรุ่นแรกๆ ส่วนใหญ่เป็นชาวนาและพ่อค้า ภูมิภาคนี้ทำหน้าที่เป็นสะพานระหว่างทางเหนือและทางใต้ เมืองฟิลาเดลเฟียในมลรัฐเพนซิลเวเนียซึ่งอยู่กลางระหว่างอาณานิคมทางเหนือและทางใต้เป็นที่ตั้งของสภาแห่งภาคพื้นทวีป (Continental Congress) ซึ่งเป็นที่ประชุมของผู้แทนจากอาณานิคมดั้งเดิมที่ดำเนินการปฏิวัติของชาวอเมริกัน (American Revolution) เมืองนี้เป็นจุดกำเนิดของคำประกาศอิสรภาพในปี พ.ศ. 2319 และรัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐอเมริกาในปี พ.ศ. 2330

ในขณะที่อุตสาหกรรมหนักขยายไปทั่วภูมิภาค แม่น้ำต่างๆ เช่น แม่น้ำฮัดสันและเดลาแวร์ก็กลายเป็นเส้นทางขนส่งที่สำคัญ เมืองต่างๆ บนเส้นทางขนส่งทางน้ำนี้ ซึ่งได้แก่ นิวยอร์ก บนแม่น้ำฮัดสัน ฟิลาเดลเฟียบนแม่น้ำเดลาแวร์ และบัลติมอร์บนอ่าวเชสพิค (Chesapeake) ขยายตัวอย่างรวดเร็ว ปัจจุบันนิวยอร์กยังคงเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดของประเทศและเป็นเมือง

ศูนย์กลางวัฒนธรรม

แอตแลนติกกลางเหมือนนิวอิงแลนด์ในเรื่องที่อุตสาหกรรมหนักย้ายไปอยู่ที่อื่น โดยมีอุตสาหกรรมอื่นๆ เช่น การผลิตยาและการโทรคมนาคมเข้ามาทดแทน

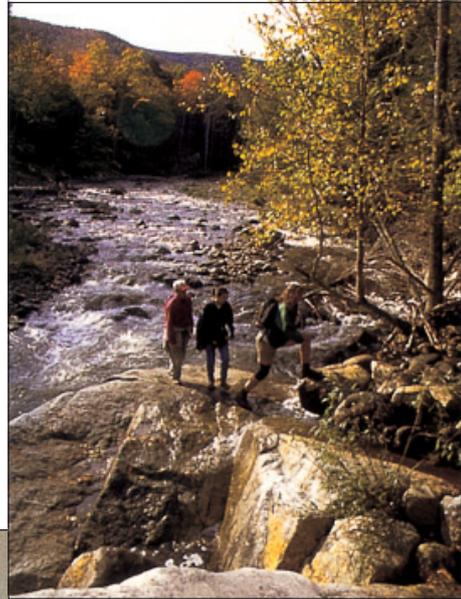
ภาคใต้

ภาคใต้เป็นภูมิภาคที่มีสีส้มและลักษณะเด่นที่สุด สงครามกลางเมืองอเมริกัน (ปี พ.ศ. 2404-2408) สร้างความเสียหายแก่ภาคใต้เป็นอย่างมากทั้งทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม ภาคใต้ยังคงรักษาคุณลักษณะเฉพาะตัวไว้ได้

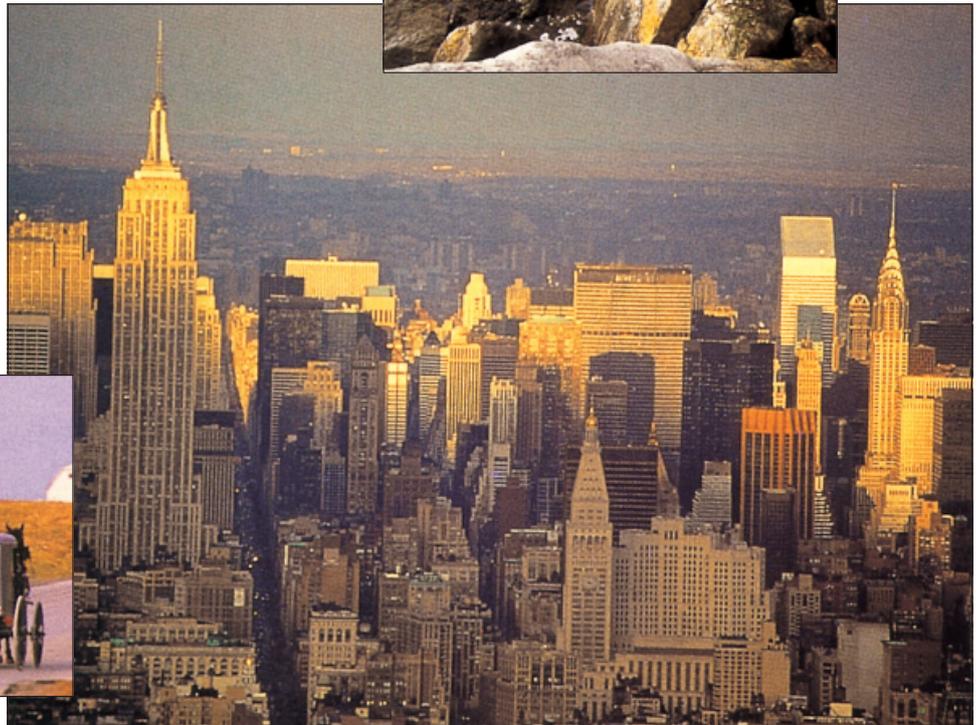
ภาคใต้เหมือนนิวอิงแลนด์ในแง่ที่คนรุ่นแรกที่มาตั้งรกรากเป็นคนอังกฤษที่นับถือนิกายโปรเตสแตนต์ ในขณะที่คนนิวอิงแลนด์จะเน้นถึงความแตกต่างจากประเทศเดิม คนภาคใต้จะพยายามเลียนแบบแข่งขันกับคนอังกฤษ กระนั้น ผู้นำสำคัญของการปฏิวัติอเมริกาก็เป็นคนภาคใต้และประธานาธิบดี 4 ใน 5 คนแรกก็เป็นชาวเวอร์จิเนีย อย่างไรก็ตาม หลังปี พ.ศ. 2343 ความสนใจของภาคเหนือถึงอุตสาหกรรมและภาคใต้เกษตรกรรมก็แตกต่างกันไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริเวณชายฝั่ง ผู้ตั้งรกรากทางใต้เริ่มมีฐานะขึ้นด้วยการปลูกและขายฝ้ายและยาสูบ วิธีปลูกพืชเหล่านี้อย่างประหยัดที่สุดคือ ปลูกในไร่กว้างที่เรียกว่า plantation (ไร่หรือสวนขนาดใหญ่) ซึ่งต้องใช้แรงงานมาก ในการตอบสนองความต้องการนี้ เจ้าของไร่จะพึ่งพาสล่านำมาจากแอฟริกา และการมีทาสก็แพร่ไปทั่วภาคใต้

การมีทาสเป็นประเด็นโต้เถียงกันมากที่สุดและทำให้ภาคเหนือและใต้แตกแยกกัน สำหรับคนทางเหนือ การมีทาสเป็นเรื่องไร้ศีลธรรม สำหรับคนทางใต้ การมีทาสเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต ในปี พ.ศ. 2403 มลรัฐทางใต้ 11 มลรัฐแยกตัวออกจากสหพันธรัฐ และวางแผนตั้งชาติใหม่ คือ สมาพันธรัฐแห่งอเมริกา การแตกแยกนี้นำไปสู่สงครามกลางเมือง ความพ่ายแพ้ของฝ่ายใต้และการสิ้นสุดของการมีทาส (สำหรับเรื่องสงครามกลางเมือง กรุณาอ่านบทที่ 3) ผลเป็นจากสงครามนี้ใช้เวลาหลายทศวรรษกว่าจะหาย การเลิกทาสไม่ได้ช่วยให้คนแอฟริกันอเมริกันได้รับความเท่าเทียมทางการเมืองหรือเศรษฐกิจ ทั้งเมืองเล็กและเมืองใหญ่ทางภาคใต้ออกกฎหมายให้การปฏิบัติแบ่งแยกทางเชื้อชาติเป็นสิ่งถูกต้องตามกฎหมาย

คนแอฟริกันอเมริกันและผู้สนับสนุนใช้ความพยายามอย่างมากเป็นเวลานานกว่าจะยุติการแบ่งแยกทางเชื้อชาตินี้ได้ อย่างไรก็ตาม ในขณะเดียวกัน ภาคใต้อาจกล่าวด้วยความภาคภูมิใจถึงการเจริญเติบโตของวรรณกรรมของภาคใต้ในคริสต์ศตวรรษที่ 20 เช่นงานเขียนของ William Faulkner, Thomas Wolfe, Robert Penn Warren, Katherine Anne

(ตามเข็มนาฬิกาจากบน) Independence Hall (หออิสราภาพ) ในเมืองฟิลาเดลเฟีย รัฐเพนซิลเวเนีย, นักท่องเที่ยวเดินป่าในเทือกเขา Adirondack ในมลรัฐนิวยอร์ก, มหานครนิวยอร์ก, ชาวเอมิช ที่รัฐเกียจเทศในโดโยตสมัยใหม่ จะเดินทางโดยใช้ม้า และรถม้าใกล้เมืองแลนคาสเตอร์ รัฐเพนซิลเวเนีย

(ตามเข็มนาฬิกาจากซ้ายสุด) เด็กหญิงเรียนวิธีทำผ้าควิลท์ (ผ่านนมคลุมเตียง) จากคุณยายในมลรัฐเคนทักกี, เก็บส้มในมลรัฐฟลอริดา, โบสถ์ในชนบทในรัฐจอร์เจีย

(ตามเข็มนาฬิกาจากซ้ายสุด) ไร่ในรัฐอิลลินอยส์, ผู้โดยสารเดินไปยังอาคารสนามบินที่สนามบินนานาชาติโอแฮร์ของเมืองชิคาโก, เจ้าของฝูงวัวและลูกสาวต้อนวัวในรัฐนอร์ทดาโคตา

Porter, Tennessee Williams, Eudora Welty และ Flannery O'Connor

ในขณะที่คนใต้ ทั้งคนขาวและคนดำ พยายามสลัดผลพวงจากการมีทาสและการแบ่งแยกทางเชื้อชาติ ความภูมิใจอย่างใหม่ของภูมิภาคนี้ก็แสดงออกมาในรูปแบบของแผ่นประกาศ "ภาคใต้ใหม่" และเทศกาลต่างๆ เช่น เทศกาลดนตรี Spoleto ประจำปีที่เมืองชาร์ลสตัน มลรัฐเซาธ์แคโรไลนาและการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูร้อนปี พ.ศ. 2539 ที่เมืองแอตแลนตา มลรัฐจอร์เจีย ปัจจุบัน ภาคใต้ได้วิวัฒนาการกลายเป็นพื้นที่อุตสาหกรรม และมีดีกรีพาหอบเส้นขอบฟ้าในเมืองต่างๆ เช่น เมืองแอตแลนตาและเมืองลิตเติลร็อกในมลรัฐอาร์คันซอส์ เนื่องจากภาคใต้มีอากาศที่ไม่รุนแรง จึงกลายเป็นสถานที่พักผ่อนของคนหลังเกษียณจากภาคอื่นๆ ของสหรัฐฯ และจากประเทศแคนาดา

ภาคตะวันตกกลาง

ภาคตะวันตกกลางเป็นศูนย์กลางวัฒนธรรมแห่งหนึ่ง นับตั้งแต่ต้นคริสต์ทศวรรษที่ 1800 คนที่อยู่ทางตะวันออกย้ายถิ่นฐานไปทางตะวันตกตอนกลางเพื่อหาพื้นที่เพาะปลูกที่อุดมสมบูรณ์กว่า และไม่แห้ง คมนิวโร้กก็ข้ามผ่านชายฝั่งตะวันออกและอพยพมาอยู่ภายในทวีปโดยตรง โดยชาวเยอรมันไปอยู่ทางตะวันออกของมลรัฐมิสซูรี ชาวสวีเดนและนอร์เวย์ไปอยู่มลรัฐวิสคอนซินและมินนิโซตา ดินอันอุดมสมบูรณ์ของภูมิภาคนี้ช่วยให้เกษตรกรผลิตพืชผลประเภทข้าวต่างๆ ได้มาก เช่น ข้าวสาลี ข้าวโอ๊ตและข้าวโพด ในไม่ช้า ภูมิภาคนี้ก็เป็นที่รู้จักในนาม "อุ้งข้าวอันน้ำ" ของประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่ของภาคตะวันตกกลางเป็นพื้นที่ราบ แม่น้ำมิสซิสซิปปีเป็นเส้นชีวิตของภูมิภาคนี้ โดยเป็นเส้นทางที่ผู้ย้ายถิ่นใช้เดินทางไปที่ถิ่นฐานแห่งใหม่และขนส่งอาหารไปตลาด แม่น้ำนี้เป็นแรงบันดาลใจให้เกิดนวนิยายคลาสสิกของอเมริกัน 2 เรื่อง คือ Life on the Mississippi และ Adventures of Huckleberry Finn โดยทั้งสองเรื่องนี้เขียนโดยแซมมวล เคลเมนส์ (Samuel Clemens) ชาวมิสซูรีที่ใช้นามปากกาว่า มาร์ก ทเวน (Mark Twain)

ชาวตะวันตกกลางได้รับคำชมว่าเป็นคนซื่อ ตรงไปตรงมา และมีมิตรจิต ลักษณะการเมืองจะค่อนข้างระแวดระวังแต่การระวังบางครั้งก็มีการประท้วงบ้าง ภาคตะวันตกกลางนี้เป็นถิ่นกำเนิดของพรรคการเมืองที่สำคัญ 2 พรรคคือ พรรครีพับลิกันซึ่งก่อตั้งในคริสต์ทศวรรษที่ 1850 เพื่อต่อต้านการขยายการมีทาสเข้าไปในมลรัฐใหม่ๆ ในช่วงการเปลี่ยนศตวรรษ ภูมิภาคนี้ได้กำเนิดการเคลื่อนไหวกลุ่มก้าวหน้า ซึ่งส่วนใหญ่ประกอบด้วยเกษตรกรและพ่อค้าที่ต้องการให้รัฐบาลหรือรัฐบริังหลวง

น้อยลงและรับฟังเจตนาของประชาชนมากขึ้น บางที่เนื่องจากที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ ชาวตะวันตกกลางจำนวนมากมีความเชื่อมั่นอย่างแน่นแฟ้นในลัทธิแยกอยู่โดดเดี่ยว ซึ่งเป็นความเชื่อว่าคนอเมริกันไม่ควรยุ่งเกี่ยวกับสงครามและปัญหาต่างประเทศ ศูนย์กลางของภูมิภาคนี้คือ เมืองชิคาโก มลรัฐอิลลินอยส์ ซึ่งเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดเป็นอันดับสามของประเทศ เมืองท่าชายฝั่งทะเลสาบสำคัญแห่งนี้เป็นจุดเชื่อมระหว่างเส้นทางรถไฟและการจราจรทางอากาศไปยังพื้นที่ห่างไกลของประเทศและในโลก กลางเมืองชิคาโก มีตึก Sears ซึ่งเป็นตึกที่ครองตำแหน่งตึกที่สูงที่สุดในโลกอยู่เป็นเวลานาน โดยมีความสูงถึง 447 เมตร

ภาคตะวันตกเฉียงใต้

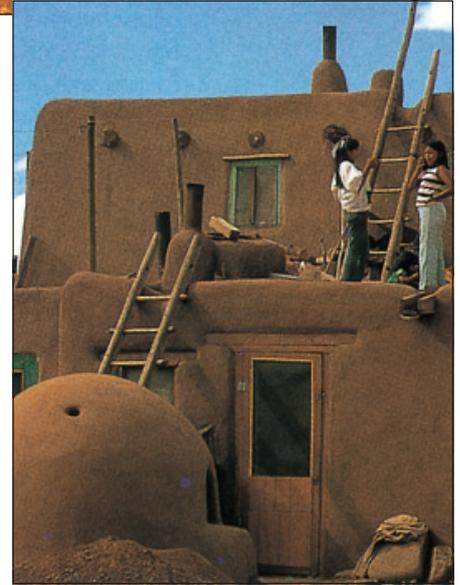
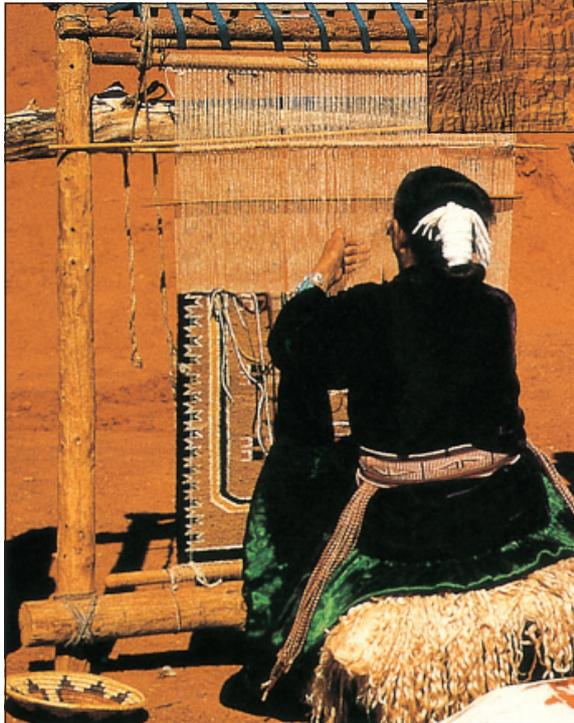
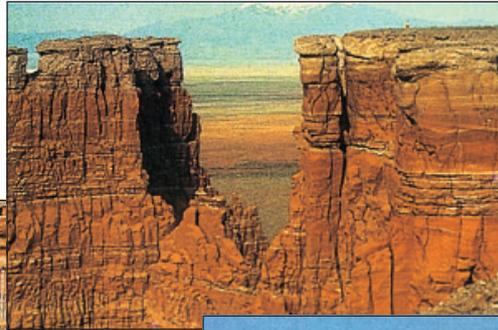
ภาคตะวันตกเฉียงใต้ต่างจากภาคตะวันตกกลางที่อยู่ติดกันทั้งในด้านอากาศ (อากาศแห้งกว่า) ประชากร (หนาแน่นน้อยกว่า) และเชื้อชาติ (ประกอบด้วยอเมริกันเชื้อสายสเปนและชนพื้นเมืองอเมริกันเป็นหลัก) นอกตัวเมืองออกไป ภาคนี้จะเป็นพื้นที่กว้าง และส่วนใหญ่เป็นทะเลทราย แกรนด์แคนยอนตั้งอยู่ในภูมิภาคนี้ นอกจากนี้ก็มี Monument Valley ซึ่งเป็นฉากหลังที่สวยงามมากสำหรับภาพยนตร์ตะวันตกหลายเรื่อง Monument Valley อยู่ภายในเขตสงวนของชนพื้นเมืองเผ่านาวาโฮ ซึ่งเป็นที่อยู่ของชนเผ่าอเมริกันอินเดียนที่มีจำนวนมากที่สุด ทางใต้และตะวันออกมีเขตสงวนของชนพื้นเมืองอื่นๆ อีกหลายสิบเขต ซึ่งรวมถึงเผ่าโฮปี ซูนีและอาปาเช

บางส่วนของภาคตะวันตกเฉียงใต้เคยเป็นของประเทศเม็กซิโก สหรัฐอเมริกาได้ดินแดนนี้หลังสงครามระหว่างเม็กซิโกและสหรัฐฯ ระหว่างปี พ.ศ. 2389 - 2391 วรรณกรรมของเม็กซิโกยังคงมีอิทธิพลมากในภูมิภาคนี้อยู่ ภูมิภาคนี้สะดวกสำหรับการตั้งรกรากของผู้อพยพ (ทั้งถูกและผิดกฎหมาย) จากทางใต้ จำนวนประชากรของภูมิภาคนี้เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งมลรัฐแอริโซนาซึ่งเป็นคู่แข่งกับรัฐทางใต้ในฐานะเป็นบ้านหลังเกษียณสำหรับผู้ที่ต้องการอากาศอบอุ่น

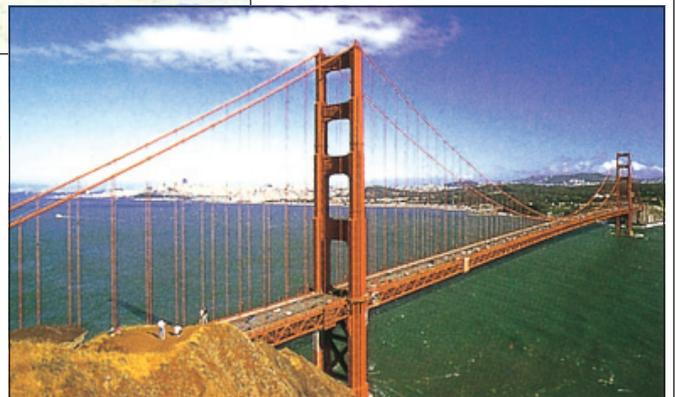
การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรในภาคตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งมีอากาศร้อนและแห้งขึ้นอยู่กับสิ่งประดิษฐ์ 2 อย่างคือ เขื่อนกั้นน้ำและเครื่องปรับอากาศ เขื่อนกั้นน้ำในแม่น้ำโคโลราโดและแม่น้ำอื่นๆ และลำรางส่งน้ำเช่น เขื่อนในโครงการแอริโซนาตอนกลางส่งน้ำให้แก่เมืองที่เคยเป็นเมืองเล็กๆ เช่นลาสเวกัสในมลรัฐเนวาดาเมืองฟีนิกซ์ในมลรัฐแอริโซนาและเมืองอัลบูเคอร์คีในมลรัฐนิวเม็กซิโก และช่วยให้เมืองเหล่านี้กลายเป็นมหานคร ปัจจุบัน ลาสเวกัสมีกิตติศัพท์ว่าเป็นหนึ่งในศูนย์กลางการพนันของโลก ในขณะที่เมืองซานตาเฟในมลรัฐนิวเม็กซิโกมีชื่อว่าเป็น

(ตามเข็มนาฬิกาจากขวา)
สตรีชาว Наваโฮทอผ้า,
เวสต์ไฮปี เมซาสีในรัฐ
แอริโซนา, เด็กๆ เล่นบน
ชั้นสองของบ้านในหมู่
บ้านอินเดียนแดง รัฐ
นิวเม็กซิโก

(ตามเข็มนาฬิกาจากซ้าย)
คนงานเก็บผักกาดแก้วใน
มลรัฐแคลิฟอร์เนีย, ควาย
ใบช้อนอเมริกันเดินหากิน
ใกล้เขตอุทยานแห่งชาติ
เยลโลว์สโตนในรัฐ
ไวโอมิง, สะพานโกลเด้น
เกตในเมือง
ซานฟรานซิสโก รัฐ
แคลิฟอร์เนีย

ศูนย์กลางศิลปะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจิตรกรรม ประติมากรรม และอุปรากร โครงการเขื่อนกั้นน้ำและชลประทานระบบอื่น ส่งน้ำให้หุบเขาตอนกลางของมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ซึ่งมีชื่อเสียงด้านการผลิตผักและผลไม้จำนวนมาก

ภาคตะวันตก

นานมาแล้วที่ชาวอเมริกันมักมองว่าภาคตะวันตกของประเทศ เป็นส่วนที่คึกคักตั้งรกรากทีหลังสุด กระนั้นก็ตาม แคลิฟอร์เนียกลับมีประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการตั้งรกรากของชาว ยุโรปที่เก่าแก่กว่าเมืองในภาคตะวันตกกลางส่วนใหญ่เสียอีก นักบวชสเปนก่อตั้งคณะสอนศาสนาในบริเวณชายฝั่งมลรัฐ แคลิฟอร์เนียก่อนหน้าการปฏิวัติของชาวอเมริกันเริ่มขึ้น สองสามปี ในคริสต์ศตวรรษที่ 19 มลรัฐแคลิฟอร์เนียและ โอเรกอนเข้าร่วมกับฝ่ายเหนือก่อนหลายๆ มลรัฐทางตะวันออก ฝั่งตะวันตกของอเมริกาเป็นภูมิภาคอันกว้างใหญ่ที่มีหิวทัศน์ งดงาม มลรัฐทั้ง 11 ทางฝั่งตะวันตกประกอบไปด้วยภูเขาเป็น บางส่วน และเทือกเขาเหล่านี้เองที่เป็นแดนแห่งความแตกต่าง ที่น่าตื่นตะลึง ทางด้านตะวันตกของยอดเขา ลมจากมหาสมุทร แปซิฟิกนำความชุ่มชื้นมาหล่อเลี้ยงพื้นดิน

ทว่า ทางฝั่งตะวันออก พื้นดินกลับแห้งผาก เช่น บางส่วน ด้านตะวันตกของมลรัฐวอชิงตันได้รับน้ำฝนมากกว่าจำนวน น้ำฝนที่ตกในแถบเทือกเขา Cascade ที่อยู่ด้านตะวันออกของ มลรัฐถึง 20 เท่า

พื้นที่ส่วนใหญ่ของภาคตะวันตกมีประชากรเบาบาง และ รัฐบาลกลางเป็นเจ้าของและจัดการพื้นที่ที่ยังไม่ได้พัฒนา หลายล้านเฮคแตร์ คนอเมริกันใช้พื้นที่เหล่านี้สำหรับกิจกรรม พักผ่อนหย่อนใจและการพาณิชย์ เช่น ตกปลา ตกต๋ม เดินป่า ล่องเรือ ใช้เป็นทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ แปรรูปไม้และทำเหมือง ใน ช่วงหลายปีที่ผ่านมา ชาวบ้านที่ทำการกินบนที่ดินของรัฐบาลกลางมี ปัญหาขัดแย้งกับผู้จัดการที่ดินที่มีคำสั่งให้ดูแลให้มีการใช้ที่ดิน โดยอยู่ในขอบเขตที่กระทบสภาพแวดล้อมไม่เกินตามที่กำหนด มลรัฐอะแลสกาเป็นมลรัฐที่เหนือสุดของประเทศ มีพื้นที่ กว้างใหญ่ ประชากรจำนวนน้อยแต่เป็นคนมีความมอดทนสูง และพื้นที่ป่าซีกกว้างใหญ่ที่ได้รับความคุ้มครองด้วยอยู่ใน อุทยานแห่งชาติและเขตสงวนสัตว์ป่า มลรัฐฮาวายเป็นรัฐเดียว ในสหรัฐฯ ที่คนอเมริกันเชื้อสายเอเชียมีจำนวนมากกว่า คน อเมริกันเชื้อสายยุโรป ตั้งแต่ต้นช่วงคริสต์ทศวรรษที่ 1980 ชาวเอเชียจำนวนมากเข้าไปตั้งรกรากในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย โดย ส่วนมากจะอยู่รอบๆ เมืองลอสแอนเจลิส

เมืองลอสแอนเจลิสและตอนใต้ของมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ทั้งหมดมีลักษณะเด่นคือ มีประชากรอเมริกันเชื้อสายเม็กซิกัน จำนวนมาก ปัจจุบันลอสแอนเจลิสถือเป็นเมืองที่ใหญ่เป็น

อันดับสองของประเทศและเป็นที่รู้จักดีในฐานะเป็นเมืองแห่ง อุตสาหกรรมภาพยนตร์ฮอลลีวูด เนื่องจากความเจริญของเมือง ลอสแอนเจลิสและ Silicon Valley (อยู่ในบริเวณหุบเขาซานตา คลาราที่มีบริษัทผู้ผลิตและออกแบบเทคโนโลยีระดับสูงเป็น จำนวนมาก) ใกล้เมืองซานโฮเซ มลรัฐแคลิฟอร์เนียจึงกลายเป็น มลรัฐที่มีประชากรมากที่สุด

คนเมืองใหญ่ทางตะวันตกเป็นที่รู้จักกันดีว่ามีความอดกลั้นสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคนที่อยู่ทางตะวันตกย้ายมาจากภาคอื่นๆ เพื่อมาเริ่มต้นชีวิตใหม่ จึงเป็นหลักเกณฑ์ที่ว่า ในด้านความ สัมพันธ์ระหว่างบุคคล คนเราควรยอมรับทัศนคติและ พฤติกรรมของผู้อื่นแม้ว่าจะแตกต่างจากเราก็ตาม เศรษฐกิจ ของภาคตะวันตกมีความหลากหลาย เช่น มลรัฐแคลิฟอร์เนีย เป็นทั้งมลรัฐเกษตรกรรมและแหล่งผลิตเทคโนโลยีระดับสูง

จิตวิญญาณของแนวพรมแดน

ยังมีอีกดินแดนหนึ่งของอเมริกาที่ควรเอ่ยถึง ดินแดนนี้ไม่มี บริเวณที่ตายตัว แต่เป็นเขตเคลื่อนที่และเป็นสภาพความคิด นั้นคือ พรมแดนระหว่างนิคมต่างๆ และป่าดงพงไพรที่เรียกกัน ว่า แนวพรมแดน เฟรเดอริก แจ็กสัน เทอร์เนอร์ นัก ประวัติศาสตร์เขียนไว้ในช่วงคริสต์ทศวรรษที่ 1890 ว่า การที่มี ที่ดินว่างเปล่าตลอดประวัติศาสตร์ของประเทศเป็นสิ่งกำหนด ทัศนคติและสถาบันต่างๆ ของอเมริกา เขาเขียนว่า “การเกิด ใหม่ที่มีตลอดเวลาเช่นนี้ การขยายไปทางตะวันตกพร้อมโอกาส ใหม่ๆ และการที่ได้สัมผัสกับความเรียบง่ายของสังคมแบบ ดั้งเดิม เป็นการสร้างแรงพลังที่เป็นส่วนสำคัญของลักษณะแบบ อเมริกัน”

ค่านิยมและทัศนคติหลายอย่างของคนอเมริกันในปัจจุบัน มีมาตั้งแต่ยุคบุกเบิก ค่านิยมเหล่านี้ ได้แก่ การพึ่งพาตนเอง การรู้จักแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ความรักพวกพ้องและการบูชา ความเท่าเทียมกัน หลังสงครามกลางเมือง คนอเมริกันผิวดำ ย้ายไปทางตะวันตกเพื่อแสวงหาโอกาสเท่าเทียมกันและ หลายคนก็ประสบความสำเร็จและมีชื่อเสียง เช่น เป็นโคบาล ทำงานเหมืองและจับจองทุ่งหญ้าอุดมสมบูรณ์ ในปี พ.ศ. 2412 ดินแดนทางตะวันตกของมลรัฐไวโอมิงเป็นแห่งแรกที่อนุญาตให้ สตรีมีสิทธิลงคะแนนเสียงและรับเลือกตั้งดำรงตำแหน่งทาง การเมือง

เนื่องจากทรัพยากรของดินแดนทางภาคตะวันตกดูเหมือน จะมากมายไม่หมดสิ้น คนจึงเริ่มมีทัศนคติและพฤติกรรม สรุ่ยสร้อย ผุงควายป่า(อเมริกันไบซัน) ถูกล่าจนเหลือไม่มาก และสัตว์ป่าชนิดอื่นๆ ก็ถูกล่าจนเกือบสูญพันธุ์ มีการทำเขื่อน กั้นน้ำและทำลายชุมชนธรรมชาติแหล่งแม่น้ำ ป่าถูกทำลายจาก การตัดไม้อย่างไม่ยั้ง ภูมิประเทศหมดความงามด้วยการทำ

*คำนิยมและทัศนคติ
หลายอย่างของคน
อเมริกันในปัจจุบันมีมา
ตั้งแต่ยุคบุกเบิก คำนิยม
เหล่านี้ได้แก่ การพึ่งพา
ตนเอง การรู้จักแก้
ปัญหาเฉพาะหน้า ความ
รักพวกพ้องและการบูชา
ความเท่าเทียมกัน*

เหมือนอย่างสะพาน

สิ่งที่ชะลอการทำลายทรัพยากรธรรมชาติคือ การเคลื่อน
ไหวอนุรักษ์ธรรมชาติซึ่งประสบความสำเร็จ ส่วนใหญ่เนื่อง
มาจากคนอเมริกันไม่ยอมเห็นสภาพแนวพรมแดนหายไปจาก
ภูมิประเทศจนหมดสิ้น นักอนุรักษ์ธรรมชาติเป็นผู้ผลักดันให้
ก่อตั้ง Yellowstone เป็นอุทยานแห่งชาติแห่งแรกเมื่อปี พ.ศ.
2415 ป่าสงวนแห่งชาติแห่งแรกในคริสต์ศตวรรษที่ 1890 และ
เมื่อไม่นานมานี้ กฎหมายว่าด้วยสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ได้ช่วยระงับ

กระแสการสูญพันธุ์ไว้ได้

โครงการสภาพแวดล้อมต่างๆ อาจเป็นข้อถกเถียงกันได้
เช่น นักวิจารณ์บางคนเชื่อว่า รัฐบาลยุติว่าด้วยสัตว์ใกล้
สูญพันธุ์เป็นอุปสรรคต่อความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ แต่
โดยรวมแล้ว การเคลื่อนไหวเพื่ออนุรักษ์ธรรมชาติของอเมริกา
ยังคงเข้มแข็งขึ้นเรื่อยๆ การที่หลายประเทศทั่วโลกดำเนินการ
คล้ายคลึงกันถือเป็นการสรรเสริญอิทธิพลอันยั่งยืนของแนว
พรมแดนแห่งอเมริกา